

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
OPĆINSKI SUD U SARAJEVU
Broj: 65 0 K 270465 12 K
Sarajevo, 03.03.2014. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Općinski sud u Sarajevu, sudija mr.sci. Lejla Konjić, uz sudjelovanje zapisničara Amine Merdan-Balen, u krivičnom predmetu protiv optuženog T.A., zbog krivičnog djela teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH), u vezi sa članom 332. stav 1. KZ F BiH, postupajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Kantona Sarajevo broj T09 0 KT 0038070 12 od 05.11.2012. godine, nakon održanog glavnog i javnog pretresa kojem su prisustvovali optuženi T.A., branilac optuženog, advokat Nedim Doboilić i tužilac Kantonalnog tužilaštva Kantona Sarajevo, Edin Muratbegović, dana 03.03.2014. godine, donio je i javno objavio sljedeću

P R E S U D U

OPTUŽENI: T.A., sin S, i majke S. rođene T., rođen .... godine u Sarajevu, student, nezaposlen, Bošnjak, državljanin BiH, nastanjen u Sarajevu, ul. ... br. ..., JMBG: ..., neoženjen, neosuđivan, nalazio se u pritvoru od 24.06.2012. godine do 13.07.2012. godine.

K R I V J E

Što je:

Noću 24.06.2012. godine, oko 19,30 sati u Sarajevu, u ulici Obala Kulina Bana, a koja ulica se nalazi u užem gradskom jezgri općine Centar, gdje se saobraćaj odvija pojačanim intenzitetom, iako je bio svjestan da zbog njegovog činjenja može nastupiti zabranjena posljedica, ali je pristao na njezino nastupanje, upravljajući svojim putničkim motornim vozilom marke „Mercedes benz 211, E 320 4matic“, reg.br. ..., iz pravca Skenderije prema Bašćaršiji, općina Stari Grad, krajnjom desnom saobraćajnom trakom namjenjenom za kretanje šinskih vozila i vozila javnog saobraćaja, za koje vrijeme se ispred njegovog vozila nije nalazilo drugo vozilo koje se kretalo u istom smjeru, a u kojem vozilu su se kao saputnici nalazili B.C., E.LJ. i H.S., pa se tako suprotno odredbama člana 44. stav 1. ZOOBS-a kretao nedozvoljenom – prekoračenom brzinom od 80 do 85 km/h, iako je ograničena do 50 km/h, približavanjem i dolaskom na raskrsnicu ulica Obala Kulina Bana – Kulovića i most Čobanija nije smanjio brzinu kretanja vozila, iako je bio dužan da vozi sa povećanom oprežnošću, pa vozeći takvom brzinom, protivno odredbi člana 51. stav 1. ZOOBS-a, nije zaustavio vozilo kada mu je na vidno postavljenom semaforu bilo upaljeno crveno svjetlo – zabranjen prolaz i propustio vozila kojim je u tom momentu bilo dozvoljeno kretanje sa njegove desne strane, jer im je prilikom prelaska preko mosta Čobanija u smjeru ulice Kulovića ili Bašćaršije na semaforu bilo upaljeno zeleno svjetlo – slobodan prolaz, nego je sa vozilom prošao kroz raskrsnicu, usljed čega je prednjim čeonim dijelom svog vozila udario u lijevu bočnu stranu putničkog motornog vozila marke „Citroen C3“, kojim je upravljala vozač i vlasnik A.H., koja

se zbog pomenutih saobraćajnih uslova na raskrsnici i prava prvenstva kretala preko mosta Čobanija u pravcu ulice Kulovića, usljed kojeg udara je vozilom odbacio njeno vozilo na desno u zgradu Narodnog pozorišta, kojom prilikom je A.H. zadobila tešku tjelesnu ozljedu opasnu po život u vidu krvarenja u lobanjskoj duplji, nagnječina tkiva mozga, kao i pet (5) teških tjelesnih ozljeda u vidu prijeloma lijeve lopatične kosti sa prijelomom dvanaestog rebra, prijeloma stidne kosti sa lijeve strane, prijeloma trtične kosti, prijeloma krova obje karlične čašice i prijeloma nastavka lijeve nadlaktične kosti, dok je saputnik u vozilu „Mercedes benz 211, E 320 4matic“ H.S. zadobio laku tjelesnu ozljedu u vidu nagnječine u predjelu kože čela sa desne strane, a na vozilu marke „Citroen C3“ nastupila je totalna šteta u ukupnom novčanom iznosu od 11.283,75 KM,

čime je počinio krivično djelo teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 1. u vezi sa članom 332. stav 1. KZ F BiH.

Pa ga sud primjenom navedenih zakonskih odredbi, kao i odredbi članova 41., 42., 43. i 49. KZ F BiH osuđuje na

KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD JEDNE (1) GODINE I SEDAM (7) MJESECI

Na osnovu člana 57. KZ F BiH optuženom T.A. se u izrečenu kaznu zatvora uračunava vrijeme provedeno u pritvoru, i to **od 24.06.2012. godine do 13.07.2012. godine.**

Na osnovu člana 73. u vezi sa članovima 71. tačka d) i 77. KZ F BiH optuženom se izriče mjera sigurnosti zabrana upravljanja vozilom „B“ kategorije u trajanju od pet (5) mjeseci, računajući od dana pravomoćnosti presude, s tim da se vrijeme izvršenja kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanja ove mjere.

Na osnovu člana 212. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP F BiH) oštećena A.H. se sa imovinsko-pravnim zahtjevom za naknadu štete upućuje na parnični postupak.

Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP F BiH) u vezi sa članom 204. ZKP F BiH optuženi se djelimično oslobađa obaveze da naknadi troškove krivičnog postupka, izuzev troškova iz člana 199. stav 1. tačka h) ZKP F BiH, te isti padaju na teret budžetskih sredstava.

O b r a z l o ž e n j e

1. Optuženje i tok postupka

Kantonalno tužilaštvo Kantona Sarajevo je optužnicom broj T09 0 KT 0038070 12 od 05.11.2012. godine optužilo T.A. da je radnjama opisanim u izreci presude, kršenjem odredbi člana 44. stav 1. i člana 51. stav 1. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima (ZOOBS), počinio teško krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 1. u vezi sa članom 332. stav 1. KZ F BiH. Navedena optužnica je potvrđena dana 07.11.2011. godine. Nakon što se, na ročištu za izjašnjenje o krivnji, optuženi izjasnio da nije kriv za krivično djelo koje mu je

stavljeno na teret, predmet je dostavljen u rad drugom sudiji, u cilju vođenja glavnog pretresa.

U toku dokaznog postupka optužbe, provedeni su sljedeći dokazi: saslušanje svjedoka A.H., A1H1, H.S., B.C., E.LJ., J.B., saslušanje vještaka Enere Čavčić, Nermine Korać, Zlatana Čurčića, Amira Hukovića, dr. Hamze Žujo, te je izvršen uvid i pročitana sljedeća materijalna dokumentacija: Fotodokumentacija broj ... od 24.06.2012. godine, Nalaz i mišljenje vještaka dr. Hamze Žujo za ozljede H.S. od 26.10.2012. godine, Medicinska dokumentacija na ime A.H. (37 stranica medicinske dokumentacije), Nalaz i mišljenje vještaka dr. Hamze Žujo za ozljede A.H. od 10.07.2012. godine, Dopuna nalaza i mišljenja vještaka dr. Hamze Žujo za A.H. od 26.10.2012. godine, Zapisnik o uviđaju od 24.06.2012. godine, Dopuna zapisnika o uviđaju od 09.07.2012. godine, Nalaz i mišljenje vještaka Amira Hukovića od 03.10.2012. godine, Nalaz i mišljenje vještaka Zlatana Čurčića za procjenu ispravnosti vozila „Citroen C 3“ od .05.07.2012. godine, Nalaz i mišljenje vještaka Zlatana Čurčića za procjenu ispravnosti vozila „Mercedes Benz“ od 05.07.2012. godine, CD snimak video nadzora – snimak saobraćajne nezgode od 24.06.2012. godine, Crtež lica mjesta broj K.U. ... od 24.06.2012. godine, Alkotest traka na ime T.A., Hemijsko toksikološka analiza za T.A. od 12.07.2012. godine, Vještačenje alkohola za T.A. od 27.06.2012. godine, Vještačenje alkohola za E.LJ. od 27.06.2012. godine, Vještačenje alkohola za H.S. od 27.06.2012. godine, Vještačenje alkohola za A.H. od 27.06.2012. godine, Vještačenje alkohola za B.C. od 27.06.2012. godine, Fotokopija saobraćajne dozvole na ime T.A., Izvještaj o kriminalističko-tehničkoj pretrazi lica mjesta od 24.06.2012. godine, Naredba Općinskog suda Sarajevo broj 65 0 K 270084 12 Kpp od 25.06.2012. godine, Fotokopija saobraćajne dozvole na ime A.H., Izvod iz CIPS registra na ime T.A. o datumu izdavanja vozačke dozvole i Izvod iz kaznene evidencije na ime T.A. od 25.06.2012. godine.

Na prijedlog odbrane, saslušan je vještak Avdo Delimustafić koji je, po naredbi suda (po prijedlogu odbrane), obavio saobraćajno vještačenje predmetne nezgode. U spis je uloženi pismeni Nalaz i mišljenje vještaka Avde Delimustafića od 30.12.2013. godine (u prilogu izvadak iz knjige „Elementi sigurnosti cestovnog prometa“, Franko Rotim) i Potvrda Ekonomskog fakulteta u Sarajevu na ime T.A. da je redovan student ovog fakulteta.

2. Ocjena dokaza

Nakon ocjene svakog dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, sud je utvrdio da je optuženi T.A., radnjama opisanim u izreci presude, počinio teško krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 1. u vezi sa članom 332. stav 1. KZ F BiH, te ga je oglasio krivim i izrekao kaznu zatvora kao u izreci presude iz razloga koji će biti izloženi u nastavku.

Iz izvedenih dokaza je nesporno da se noću 24.06.2012. godine oko 19,30 sati u Sarajevu, u ulici Obala Kulina Bana, dogodila saobraćajna nezgoda čiji učesnici su optuženi koji je upravljao vozilom „Mercedes benz 211, E 320 4matic“, reg.br. ..., krećući se iz pravca Skenderije prema Bašaršiji i oštećena A.H. koja je upravljala vozilom „Citroen C3“ koja se kretala preko mosta Čobanija u pravcu ulice Kulovića, a u kojoj nezgodi je oštećena zadobila tešku tjelesnu ozljedu opasnu po život u vidu krvarenja u lobanjskoj duplji, nagnječina tkiva mozga, kao i pet (5) teških tjelesnih

ozljeda u vidu prijeloma lijeve lopatične kosti sa prijelomom dvanaestog rebra, prijeloma stidne kosti sa lijeve strane, prijeloma trtične kosti, prijeloma krova obje karlične čašice i prijeloma nastavka lijeve nadlaktične kosti, dok je saputnik u vozilu „Mercedes benz 211, E 320 4matic“ H.S. zadobio laku tjelesnu ozljedu u vidu nagnječine u predjelu kože čela sa desne strane, a na vozilu marke „Citroen C3“ nastupila je totalna šteta u ukupnom novčanom iznosu od 11.283,75 KM. Sve naprijed navedeno nije osporavala ni odbrana optuženog, a isto proističe iz iskaza svjedoka B.C., E.LJ. i H.S. koji su bili saputnici u vozilu kojim je upravljao optuženi, zatim iz iskaza svjedoka J.B. koji je kao policijski službenik obavljao uviđaj na licu mjesta kao i iskaza vještaka dr. Hamze Žujo koji je obavio medicinsko vještačenje tjelesnih ozljeda koje su kritične prilike zadobili oštećena i H.S. i iskaza vještaka Zlatana Čurčića koji je obavio vještačenje tehničke ispravnosti navedenih vozila i nastupile štete na istima.

Odbrana nije osporavala da je do saobraćajne nezgode došlo usljed prolaska optuženog kroz crveno svjetlo, te je odbrana u tom pravcu predložila da sud prihvati nalaz i mišljenje vještaka Avde Delimustafića. Odbrana je osporavala da je krivično djelo počinjeno iz eventualnog umišljaja, te je tvrdila da se radilo o nehatnom postupanju optuženog. Sud nalazi dokazanim da je osnovni uzrok predmetne saobraćajne nezgode prolazak optuženog kroz raskrnicu kada mu je bio zabranjen prolaz (upaljeno crveno svjetlo), te cijeni da je optuženi postupao iz eventualnog umišljaja, sve iz razloga koji će biti navedeni u nastavku.

Vještak optužbe Amir Huković je obavio saobraćajno vještačenje predmetne saobraćajne nezgode, u kojoj su učesnici T.A. koji je upravljao vozilom „Mercedes“ reg.broj: ... i A.H. koja je upravljala vozilom „Citroen“ registarski broj .... Vještak Huković je utvrdio brzinu oba učesnika u nezgodi utvrdio na osnovu deformacija koje su nastale prilikom kontakta vozila (ove deformacije su mjerene na licu mjesta od strane vještaka), te je ustanovio da se vozilo „Mercedes“ kretalo brzinom od oko **117 km/h**, a vozilo „Citroen“ brzinom od oko **61 km/h**. Nakon toga, vještak Huković je izvršio analizu rada svjetlosnih signala kako bi utvrdio koje je vozilo bilo u zoni raskrsnice u momentu upaljenog crvenog svjetla, te je na osnovu mjesta kontakta i dužine odstojanja od semafora do mjesta kontakta, uzimajući u obzir brzinu kretanja vozila, utvrdio da je vozilo „Mercedes“ bilo skoro 6 sekundi u zoni raskrsnice kad je bilo upaljeno crveno svjetlo. Vještak Huković je dalje naveo da se nezgoda odigrala na raskrsnici Obala Kulina Bana i Most Čobanija i objasnio da je Obala Kulina Bana jedna od glavnih ulica sa više saobraćajnih traka gdje se odvija i šinski saobraćaj, a u konkretnom slučaju mjesto kontakta je upravo na šinama, što znači da se vozilo “Mercedes” kretalo krajnjom desnom saobraćajnom trakom namijenjenom šinskim vozilima i vozilima javnog gradskog prijevoza. Na fotografijama koje je vještak Huković sačinio (i nalaze se u njegovom nalazu) sa snimka video nadzora vidljivo je da u srednjoj saobraćajnoj traci, na semaforu, stoji jedno vozilo “Peugeot, vidljivo je vozilo “Mercedes” koje se kreće šinama, dok sa na mostu Čobanija kreće vozilo „Citroen“ i isto prolazi kroz raskrnicu kroz zeleno svjetlo, usljed čega je ostvaren kontakt između vozila “Mercedes” i “Citroen”, nakon čega je vozilo “Citroen” odbačeno u zgradu Narodnog pozorišta. Iz skice lica mjesta je vidljivo da je od mjesta kontakta do mjesta udara vozila “Citroen” u pozorište dužina oko 15m, a za vozilo “Mercedes” se vide tragovi nakon udara, dok tragova kočenja nije bilo. Vještak Huković je dalje objasnio da se na fotografiji 6 vidi kako vozilo “Mercedes” usporava (obzirom da su mu upaljena stop svjetla) ali ne zna zašto je počeo kočiti, da li zbog

promjene svjetla na semaforu ili zbog opasnosti od dolaska vozila iz pravca mosta Čobanija. Na kraju, vještak je dao zaključak da je osnovni uzrok nezgode prolazak vozača vozila “Mercedes” kroz znak crvenog svjetla-zabranjeni prolaz, dok su ostali propusti vozača vozila “Mercedes” kretanje prekoračenom brzinom obzirom da je dozvoljena brzina 50 km/h, kretanje neprilagođenom brzinom za date uslove saobraćaja (približavanje semaforiziranoj raskrsnici) i kretanje saobraćajnom trakom namijenjenom za kretanje šinskih vozila i vozila javnog saobraćaja.

Na prijedlog odbrane, po naredbi suda, vještak **Avdo Delimustafić** je na temelju objektivne dokumentacije sačinio pismeni nalaz i mišljenje o uzrocima predmetne saobraćajne nezgode. Vještak Delimustafić je utvrdio da je primarni kontakt vozila bio prednja čeona strana vozila “Mercedes” i lijeva bočna strana vozila “Citroen”, a mjesto sudara vozila, tačka kontakta, nalazi se na lijevoj šini tramvajske pruge i od desne ivice kolovoza je udaljena 2,60 m, pri čemu se vozilo “Mercedes” kretalo ulicom Obala Kulina Bana tramvajskim šinama, a vozilo “Citroen” preko mosta Čobanija prema ulici Kulovića. Tragovi kočenja nisu ostali niti iza jednog od vozila što ne znači da vozači nisu kočili, nego nisu kočili dovoljnom silom pritiska na pedalu da bi ostali vidljivi tragovi kočenja. Iz tih razloga brzinu kretanja vozila “Mercedes” u momentu sudara je odredio na dva načina, i to na osnovu deformacionog rada i na osnovu količine kretanja tzv. Silibar metoda, te je primjenom obje metode dobio slične rezultate. Primjenom metode utrošenog deformacionog rada, utvrdio da se vozilo “Mercedes” u momentu sudara kretalo brzinom od 82,68 km/h, dok je primjenom tzv. Silibar metode ta brzina 81,83 km/h, te se vještak Delimustafić izjasnio da je brzina kretanja vozila “Mercedes” iznosila 80-85 km/h, dok je brzina kretanja vozila “Citroen” 50-55 km/h. Od momenta ulaska vozila “Mercedes” u raskrsnicu i sudara sa vozilom “Citroen” pa do pojave zelenog svjetla za smjer u kojem se kretalo vozilo “Mercedes” proteklo je vrijeme od 5 sekundi. Obzirom da žuto svjetlo iz smjera mosta Čobanija traje 3 sekunde i zaštitno vrijeme 3 sekunde (što ukupno iznosi 6 sekundi), iz navedenog proističe da je vozilo “Citroen” u raskrsnicu ušlo na znak zelenog svjetla za njegov smjer kretanja. Vještak Delimustafić je na temelju uviđajne dokumentacije zaključio da je osnovni uzrok nastanka predmetne saobraćajne nezgode to što je vozilo “Mercedes” u raskrsnicu ušlo na znak crvenog svjetla – zabranjen prolaz. Dalje je naveo da je na video zapisu vidljivo da su na vozilu “Mercedes” upaljena stop svjetla, iz čega proističe da je prije sudara ovo vozilo kočeno, a pretpostavka vještaka je da je razlog tomu što je vozač vjerovatno tada uočio da je na semaforu upaljeno crveno svjetlo, pri čemu smatra da u datoj saobraćajnoj situaciji vozač vozila “Mercedes” nije mogao uočiti vozilo “Citroen”, kada je poduzeo kočenje. Sud ne prihvata ovu tvrdnju vještaka (da vozač vozila “Mercedes” nije mogao uočiti vozilo “Citroen” kada je poduzeo kočenje) iz razloga što se iz snimka video nadzora kao i fotodokumentacije koja je sačinjena na temelju tog snimka jasno vide upaljena stop svjetla na vozilu “Mercedes” ali u vrijeme kada već vidi vozilo “Citroen”, odnosno u trenutku kada vozilo “Citroen” većim svojim dijelom već ulazi u raskrsnicu. I ovaj vještak je iznio mišljenje da nema propusta na strani vozača vozila “Citroen”.

Sud je prihvatio Nalaz i mišljenje vještaka Avde Delimustafića kao i Nalaz i mišljenje vještaka Amira Hukovića u dijelu u kojem kao osnovni uzrok saobraćajne nezgode navodi prolazak vozila “Mercedes” kroz crveno svjetlo. Sud nalazi da su oba nalaza (u dijelovima kako ih sud prihvata) data u skladu sa vještinom i pravilima struke, kao i da su potkrijepljeni i saglasni sa ostalim izvedenim materijalnim i subjektivnim

dokazima. Sud nije prihvatio dio nalaza vještaka Amira Hukovića o brzini kretanja vozila koja su učestvovala u predmetnoj saobraćajnoj nezgodi, a razlozi za navedeno će biti navedeni u nastavku.

U pogledu uzroka predmetne saobraćajne nezgode, oba vještaka (kako je prethodno navedeno) su saglasna da je osnovni uzrok iste prolazak vozila "Mercedes" kroz raskrnicu ulica Obala Kulina Bana – Kulovića i most Čobanija kada mu je na vidno postavljenom semaforu bilo upaljeno crveno svjetlo – zabranjen prolaz, pri čemu nije propustio vozila kojim je u tom momentu bilo dozvoljeno kretanje sa njegove desne strane, jer im je prilikom prelaska preko mosta Čobanija u smjeru ulice Kulovića ili Bašćaršije na semaforu bilo upaljeno zeleno svjetlo – slobodan prolaz. Iskazi vještaka u ovom dijelu su saglasni sa snimkom koji je zabilježen na video nadzoru Pošte u ul. Obala Kulina Bana, koji snimak je po naredbi Općinskog suda Sarajevo broj 65 0 K 270084 12 Kpp od 25.06.2012. godine te je u isti izvršen uvid na glavnom pretresu.

Branilac optuženog je istakao prigovor zakonitosti na snimak video nadzora predmetne saobraćajne nezgode, te je naveo da su se u konkretnom slučaju trebale primijeniti odredbe o posebnim istražnim radnjama. Sud cijeni neutemeljenim iznesene prigovore branioca iz sljedećih razloga.

Odredbom člana 130. ZKP F BiH propisano je za koje vrste krivičnih djela i u kojim situacijama se mogu odrediti posebne istražne radnje, te je tačno propisano koje su to posebne istražne radnje. Uvidom u pomenuti član, jasno proističe da niti jedna od propisanih posebnih istražnih radnji nije poduzeta u konkretnom slučaju, nego su primijenjene odredbe člana 79. ZKP F BiH kojima je propisano da će se „predmeti koji se po KZ F BiH imaju oduzeti ili koji mogu poslužiti kao dokaz u krivičnom postupku privremeno oduzeti i na osnovu sudske odluke će se osigurati njihovo čuvanje”. Stav 4. istog člana propisuje da „oduzimanje predmeta vrši ovlaštena službena osoba na osnovu izdate naredbe”. U konkretnom slučaju je nesporno da se radi o predmetu koji može poslužiti kao dokaz u krivičnom postupku (snimak video nadzora) koji je po naredbi suda oduzeo J.B. kao ovlaštena službena osoba (kako je potvrdio i svjedok J.B.).

Opisani nalazi i mišljenja vještaka optužbe Amira Hukovića i vještaka odbrane Avde Delimustafića se razlikuju u pogledu utvrđene brzine kretanja za oba vozila koja su učestvovala u predmetnoj saobraćajnoj nezgodi. Sud je prihvatio u tom dijelu nalaz i mišljenje vještaka Avde Delimustafića cijeneći da je ovaj vještak koristio dvije metode za utvrđivanje brzine kretanja, i to na osnovu deformacionog rada i na osnovu količine kretanja tzv. Silibar metoda, te je primjenom obje metode dobio slične rezultate. Sud je imao u vidu navode vještaka Amira Hukovića da je vještak Delimustafić uzeo pogrešne mjere dubina oštećenja, te je objasnio da je on (Huković) mjerio 6 dubina, i to na osnovu mjera koje je on navodno zabilježio u svojim skicama i bilješkama na licu mjesta, a koje mjere nisu dostupne u zvaničnim dokumentima. Ovakvo obrazloženje vještaka Hukovića nije prihvatljivo, obzirom da sudu kao ni odbrani optuženog nisu predočeni ti dokumenti, što je bila obaveza vještaka u skladu sa članom 115. ZKP F BiH kojim je propisano: „Vještak dostavlja nalaz i mišljenje, kao i radni materijal, skice i zabilješke organu koji ga je odredio”, pa tako iste nije bilo moguće ni provjeriti. Sud je dalje imao detaljno i logično objašnjenje vještaka Avde Delimustafića da je do razlike između njegovog nalaza i nalaza vještaka Amira Hukovića došlo iz razloga što je vještak Huković uzeo nepravilan obrazac za izračun

izgubljene brzine u sudaru, te objasnio se provjerom preko mjernih jedinica vidi da postoji greška gdje se brzina umjesto km/h ili m/s dobije u km/h korijen iz kilograma. Nadalje, masa ispitivanog vozila je 950kg a ne 925k, te je vještak Huković u formuli dva puta uzimao težinski koeficijent K2, i to jednom u množenju a drugi put u dijeljenju potkorijene veličine. Na opisano obrazloženje vještaka Delimustafića, vještak Huković nije dao logično objašnjenje, nego je samo naveo da nikada nije ulazio u ovu “problematiku” i razloge zašto se koristi određena formula za izračun brzine, te je samo paušalno naveo da je to standardna formula. Vještak Huković je pri tome naveo da je moguće da je vještak Delimustafić u pravu, ali da on (Huković) navedeno nikad nije analizirao. Iz opisanih razloga, sud prihvata izneseno obrazloženje vještaka Avde Delimustafića, koje je potkrijepljeno i izvadkom iz knjige „Elementi sigurnosti cestovnog prometa“, autora Franka Rotima. U prilog objašnjenju vještaka Avde Delimustafića su i njegovi navodi da je u slučaju ovakvog sudara, gdje lijeva strana tijela vozača trpi ozljede (obzirom da se radi o udaru u bočnu stranu vozila “Citroen”), pitanje da li bi se pri brzini preko 100 km/h vozač vozila “Citroen” održala na prednjem sjedištu i da li bi uopće mogla proći bez amputacija. Na pitanja u unakrsnom ispitivanju od strane tužilaštva, vještak Avdo Delimustafić je detaljno objasnio da je pri izračunu brzine kretanja vozila uzeo u obzir odbočaj vozila “Citroen” do zgrade Narodnog pozorišta te je objasnio da to nije bio klasični odbočaj obzirom da u slučaju klasičnog odbočaja ne bi ostali tragovi vozila “Citroen” na kolovozu, a u konkretnom slučaju vozilo “Citroen” je nakon sudara imalo određenu brzinu i klizalo je do položaja smirivanja, pri čemu je taj dio brzine potrošen na tragove klizanja i na deformaciju sudara, dok se vozilo “Mercedes” zanosilo i klizalo do krajnjeg položaja, od čega su ostali vidljivi tragovi.

Sa opisanim iskazima vještaka optužbe i odbrane, u dijelovima kako ih sud prihvata, saglasan je iskaz svjedoka **J.B.** (uposlenik MUP KS) koji je učestvovao u obavljanju uviđaja dana 24.06.2012. godine i sačinio je zapisnik o uviđaju od 24.06.2012. godine kao i dopunu zapisnika od 09.07.2012. godine. Ovaj svjedok je objasnio da je bio zadužen za sve što se tiče predmetne saobraćajne nezgode, odmah je izašao na lice mjesta gdje su bili prisutni i zaposlenici krim tehnike. Svjedok J.B. je dalje potvrdio da su na raskrsnici na kojoj se dogodila saobraćajna nezgoda radili semafori (što je utvrdio tokom obavljanja uviđaja) i potvrdio je postojanje video nadzora na kameri na Pošti koji je on lično oduzeo po naredbi Općinskog suda Sarajevo. Svjedok J.B. je potvrdio da je sa optuženim u vozilu bilo još prisutnih muških lica, te je naveo da je ženska osoba koja je upravljala vozilom “Citroen” odmah odvezena u bolnicu. Nadalje, potvrdio je da se vozilo “Mercedes” nalazilo na kolovozu ulice Obala Kulina Bana, iza raskrsnice sa mostom Čobanija (kada se gleda iz pravca Skenderije prema Narodnom pozorištu), jednim dijelom je prošlo kroz raskrsnicu, dok je vozilo “Citroen” bilo s lijeve strane, djelimično na trotoaru pored Narodnog pozorišta. U trenutku kada je stigao na lice mjesta vozilo “Citroen” je bilo potpuno oštećeno, i to najviše u predjelu lijeve bočne strane, dok je kod vozila “Mercedes” najviše oštećenja bilo na prednjem dijelu vozila.

Branilac optuženog je prigovorio iskazu svjedoka J.B., odnosno zakonitosti radnji koje je ovaj svjedok obavljao, te je u tom pravcu branilac istaknuo da postoji zapisnik o uviđaju od 24.06.2012. godine i dopuna zapisnika od 09.07.2012. godine. Sud je odbio izneseni prigovor branioca, iz sljedećih razloga.

Svjedok J.B. je detaljno opisao koje su njegove obaveze prilikom obavljanja uviđaja, te je objasnio da je u konkretnom slučaju, nakon obavljenih uviđajnih radnji i odvođenja optuženog u MUP KS, sačinio zapisnik o uviđaju koji je završen u jutarnjim satima narednog dana. Dalje je objasnio da djelatnik krim tehnike B.V. nije odmah završio svoj dio posla, jer nije bilo moguće odmah završiti fotodokumentaciju i skicu lica mjesta obzirom da je u konkretnom slučaju na licu mjesta bilo mnogo tragova, tako da se sve mjere nisu nikako mogle unijeti na jedan papir, nego se u takvim situacijama mjere bilježe na više dijelova i naknadno se unose u računar, te se na temelju istih sačinjava skica lica mjesta. Objasnio je dalje da on u prvom momentu ima samo fiksne mjere, tj. mjere koje se ne mijenjaju. Sud prihvata izneseno objašnjenje svjedoka J.B. koji je potvrdio da je dokumentovao sve što je poduzimao u konkretnom slučaju kao i njegovo objašnjenje da je iz opisanih razloga naknadno sačinio dopunu zapisnika o uviđaju, kada je imao na uvid cjelokupnu dokumentaciju, odnosno skicu lica mjesta i fotodokumentaciju sa lica mjesta.

Prethodno opisani dokazi su potkrijepljeni dokumentacijom sačinjenom tokom obavljanja uviđaja (Zapisnik o uviđaju od 24.06.2012. godine, Dopuna zapisnika o uviđaju od 09.07.2012. godine, Crtež lica mjesta broj K.U. ... od 24.06.2012. godine, Izvještaj o kriminalističko-tehničkoj pretrazi lica mjesta od 24.06.2012. godine).

U zapisniku o uviđaju od 24.06.2012. godine je pored ostalog navedeno da je uviđajna ekipa zatekla vozila koja su učestvovala u nezgodi, lice mjesta se nalazi na raskrsnici ulica Obala Kulina Bana – Kulovića – most Čobanija, gdje je odvijanje saobraćaja regulisano semaforima koji su u vrijeme vršenja uviđaja bili u funkciji. U dopuni ovog zapisnika (od 09.07.2012. godine) je navedeno da je za fiksnu tačku određeno lučno zaobljenje trotoara ulica Obala Kulina Bana i Kulovića. Vozilo „Citroen“ je zatečeno pomjereno nakon saobraćajne nezgode, poprečno zakrenuto u odnosu na užu osu kolovoza ulice Obala Kulina Bana, prednjim dijelom na trotoaru sa lijeve strane kolovoza okrenuto u smjeru Narodnog pozorišta a zadnjim dijelom na kolovozu Ulice Kulina Bana, sve gledano iz smjera Skenderije. Prednji dio vozila „Citroen“ je zatečen 1,60 metara na trotoaru (iza raskrsnice), prednjim i zadnjim lijevim dijelom udaljen 16,40 metara od fiksne tačke. Iza navedenog vozila pronađeni su tragovi zanošenja. Početak traga zanošenja (trag 1) je bio udaljen od lijeve ivice kolovoza ulice Obala Kulina Bana (prije raskrsnice) 5 metara, od fiksne tačke 3,7 metara, njegova dužina je iznosila 4 metra, dok je njegov završetak bio udaljen od ivice kolovoza 4 metra. Početak traga zanošenja (trag 2) je bio udaljen od lijeve ivice kolovoza 5 metara, njegova dužina iznosi 7 metara dok je njegov završetak bio udaljen od lijeve ivice kolovoza 1,4 metra (iza raskrsnice). Početak traga zanošenja (trag 3) je bio udaljen od fiksne tačke 5,10 metara, isti započinje na lijevoj šini tramvajske pruge, njegova dužina iznosi 12 metara, dok je njegov završetak udaljen od lijeve ivice kolovoza 0,6 metara (iza raskrsnice), sve gledano iz smjera Skenderije. Na trotoaru sa lijeve strane kolovoza ulice Obala Kulina Bana (iza raskrsnice) pronađen je trag zanošenja (trag 9) čiji je početak na samoj ivici trotoara, njegova dužina iznosi 4,6 metara dok je njegov završetak udaljen od lijeve ivice kolovoza 1,8 metara, kao i trag struganja vozila „Citroen“ čiji je početak na samoj ivici trotoara i njegova dužina iznosi 3,20 metara, dok je njegov završetak udaljen od lijeve ivice kolovoza 0,80 metara. Vozilo „Mercedes“ je zatečen na lijevoj strani kolovoza ulice Obala Kulina Bana, zakošen u odnosu na uzdužnu osu kolovoza, svojim prednjim dijelom okrenut u suprotnom smjeru od smjera ranijeg kretanja, prednjim desnim dijelom na trotoaru, dok je prednjim lijevim i zadnjim dijelom zatečen na kolovozu ulice Obala Kulina Bana.

Prednji lijevi dio vozila je bio udaljen od desne ivice kolovoza ulice Obala Kulina Bana 6,30 metara, a od fiksne tačke 25,20 metara, dok je zadnji lijevi dio vozila bio udaljen od iste ivice kolovoza 4,5 metara. Iza navedenog vozila je pronađen na kolovozu trag zanošenja (trag 13) čiji početak se nalazi na lijevoj tramvajskoj šini, njegova dužina iznosi 15 metara, dok se isti završava ispod prednjeg lijevog točka vozila „Mercedes“, na mjestu zaustavljanja vozila.

Dakle, iz prethodno opisanih dokaza van svake sumnje je dokazano da je optuženi kritične prilike, krećući se nedozvoljenom brzinom od 80-85 km/h (obzirom da je dozvoljena brzina na licu mjesta 50 km/h), prošao kroz raskrnicu ulica Obala Kulina Bana – Kulovića i most Čobanija kada mu je na semaforu bilo upaljeno crveno svjetlo.

Vještak **Zlatan Čurčić** je obavio vještačenje tehničke ispravnosti oba vozila koja su učestvovala u predmetnoj saobraćajnoj nezgodi. Ovaj vještak je utvrdio da su oba vozila ispravna, kao i da je na vozilu „Citroen“ nastupila totalna šteta, obzirom da je vozilo na dan nezgode vrijedilo 13.275,00 KM, stepen oštećenja vozila je viši od 60% zatečene vrijednosti, pa se zato smatra totalnom štetom, te je naveo da je vrijednost ostatka vozila 1.991,25 KM dok je ostalo šteta, a to je iznos od 11.283,75 KM. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Zlatana Čurčića, cijeneći da je isti dat na najbolji mogući način, u skladu sa vještinom i pravilima struke, zasnovan je na relevantnim podacima i metodama, a isti nije doveden u pitanje od strane odbrane. Dakle, iz ovog iskaza (pri čemu je vještak objasnio računsku grešku koja je u pogledu visine štete navedena u pismenom Nalazu i mišljenju vještaka Zlatana Čurčića za procjenu ispravnosti vozila „Citroen C 3“ od 05.07.2012. godine) proističe da je kritične prilike na vozilu „Citroen“ nastupila totalna šteta u iznosu od 11.283,75 KM.

Svjedoci optužbe **H.S.**, **B.C.** i **E.LJ.** su prijatelji optuženog i kritične prilike su bili saputnici u vozilu optuženog. Ovi svjedoci su saglasno potvrdili da je došlo do saobraćajne nezgode u kojoj je učestvovao optuženi upravljajući vozilom „Mercedes“ i potvrdili su da je u ovoj nezgodi H.S. zadobio ozljede. Svjedok H.S. se ne sjeća samog trenutka nezgode/sudara iz razloga, kako navodi, što je pretrpio ozljede glave u toj nezgodi. Svjedok B.C. nije vidio detalje nastanka nezgode jer je u tom trenutku gledao u telefon, a u trenutku kada je digao glavu vidio je na pola metra ispred sebe auto kako se okreće pod uglom od oko 180 stepeni, te je shvatio da je optuženi svojim vozilom udario vozilo „Citroen“ koje je vozila djevojka iz pravca mosta, vidio je da je djevojka krvarila i bila u nesvijesti, te joj je pružio pomoć. Svjedok E.LJ. je potvrdio da su se u trenutku nastanka nezgode kretali krajnjom desnom saobraćajnom trakom, a on je postao svjestan da će se desiti sudar djelić sekunde prije samog sudara. Potvrdio je da je vidio da su se sudarili sa vozilom „Citroen“ crvene boje koje je došlo iz pravca mosta i kretalo se prema pozorištu. Ni ovaj svjedok nije vidio koje svjetlo je bilo upaljeno na semaforu jer nije obraćao pažnju na to.

Na strani optužbe su saslušani i oštećena **A.H.** i njen otac **A1H1** koji su svjedočili o ozljedama koje je kritične prilike zadobila oštećena kao i posljedicama koje te ozljede imaju na njen svakodnevni život. Oštećena je pri tome navela da se predmetne saobraćajne nezgode uopće ne sjeća, o istoj zna samo ono što je čula od roditelja, ne sjeća se ničega od dana nezgode do septembra 2012. godine. Potvrdila je da je u nezgodi (za koju su joj roditelji pričali) zadobila ozljede mozga, frakturu zdjelice, frakturu 12. rebra, frakturu kapsule lakta, te je navela da se i dalje liječi od posljedica

nezgode, ima probleme sa funkcionisanjem noge, probleme sa vidom i pisanjem, te je objasnila da je nastavila raditi kao doktor ali samo uz nadzor specijaliste. I otac oštećene, svjedok AIH1 je potvrdio da je njegova kćerka u predmetnoj saobraćajnoj nezgodi zadobila ozljede centralnog nervnog sistema, lomove zglobova, karlice, opekotine, kontuzije, kontuzije pluća, a po samom dovoženju u klinički centar je bila bez svijesti i u komi je bila pet (5) sedmica.

U opisanoj nezgodi A.H. je, kako je navedeno, zadobila teške tjelesne ozljede opasne po život, o čijem mehanizmu nastanka je vještak **dr. Hamza Žujo** sačinio pismeni nalaz i mišljenje koji je iznio usmeno na glavnom pretresu kada je naveo sljedeće. Uvidom u medicinski nalaz izdat u Zavodu za hitnu medicinsku pomoć u Sarajevu od 24.06.2012. godine utvrđene su ozljede koje označavaju više ozljeda na tijelu izazvane traumatskim putem; iz medicinskog nalaza izdatog u Klinici za urgentnu medicinu u Sarajevu od 24.06.2012. godine proističe da je urađen CT trbuha i nakon pregleda ozljede su upisane latinskim jezikom koje označavaju nagnječine pluća sa lijeve strane, prisutnost zraka u lijevom prsištu, prijelom karlice, oštećenje mokraćne cijevi; iz medicinskog nalaza izdatog u Klinici od 24.06.2012. godine proističe da je oštećena bez svijesti, a klinički je konstatovana razderano negnječena rana u predjelu lijevog lakta i ozljede su upisane latinskim dijagnozama koje označavaju nagnječine u predjelu glave, krvarenje u lobanjskoj duplji, nagnječine u predjelu grudnoga koša sa lijeve strane, nagnječine u predjelu lijevoga lakta, prelom karlične kosti; od strane oftamologa je konstatovan krvni podliv gornjeg i donjeg ocnoga kapka, nagnječine u predjelu očne jabučice, mnogokrvnost sluznice očnih kapaka izazvano traumatskim putem; u medicinskom nalazu izdatom u Klinici za urgentnu medicinu u Sarajevu od 24.06.2012. godine je konstatovano da je urađen rendgen grudnoga koša i očitavanjem istog se konstatuje prijelom lijeve lopatične kosti i zadnjeg okrajka 12. rebra sa lijeve strane; iz medicinskog nalaza izdatog u Institutu za radiologiju u Sarajevu od 24.06.2013. godine proističe da je urađen CT glave i na istom konstatovano krvarenje u predjelu lobanjske duplje, opsežni otok mozga, krvarenje u predjelu slijepočnoga dijela sa lijeve strane veličine 25x12mm kao i na površini nagnječine mozga; iz medicinskog nalaza izdatog u Institutu za radiologiju od 24.06.2012. godine, proističe da je urađen CT glave, kostiju lica i vratnoga dijela i nakon očitavanja istog je konstatovano desno slijepočno tjemeno kao i na čeonom djelu površinski krvarenje, vidljiv je otok mozga, otok mekog tkiva čeonoga dijela sa lijeve strane i prijelom nosne kosti; iz medicinskog nalaza izdatog u Institutu za radiologiju u Sarajevu od 25.06.2012. godine proističe da je urađen EHO trbuha i prilikom pregleda je konstatovana manja trakasta zona tečnosti u predjelu zdjelice, kao i krvni podliv veličine 65 mm; iz medicinskog nalaza izdatog u Institutu za radiologiju od 25.06.2012. godine proističe da je urađen CT grudnoga koša i očitavanjem istog je konstatovan manji izliv u predjelu lijeve grudne šupljine; iz medicinskog nalaza od 25.06.2012. godine proističe da je urađen EHO trbuha i konstatovana je trakasta zona slobodne tečnosti u predjelu karlice te je urađen CT slezene dana 25.06.2012. godine; iz medicinskog nalaza izdatog u Institutu za radiologiju od 24.06.2012. godine vidljivo je da je urađen hitni CT grudnog koša i trbuha male zdjelice i konstatovan je prijelom lijeve lopatične kosti sa manjom dislokacijom ulomaka, prijelom stražnjeg okrajka 12. rebra sa lijeve strane, prijelomi popriječnih nastavaka svih slabinskih pršljenova, višestruki prijelomi sjedalne kosti, prijelom krova zgloba, zglobne čašice kuka i donje grane stidne kosti sa lijeve strane; iz medicinskog nalaza izdatog u Klinici za radiologiju od 25.06.2012. godine proističe da je urađena magnetna rezonansa glave i u zaključku istoga su konstatovana

hemoragična žarišta lijevo u visini lijeve bočne komore, vidljivo umjereno nakupljanje zraka u lobanjskoj duplji, krvarenje u lobanjskoj duplji, manji traumatski hematoma ispod tvrde moždanice, širine 1 do 2 mm, desno tjemeno. Na urađenoj magnetnoj rezonansi lijevog lakta od 25.06.2012. godine se vidi prijelom vanjskog nastavka lijeve nadlaktične kosti; iz historije bolesti Klinike za neurohirurgiju u Sarajevu, matičnog broja ..., a glasi na ime oštećene, vidljivo je da je ista primljena u navedenu kliniku dana 24.06.2012. godine, dovezena je na kliniku u komatoznom stanju, gdje je odmah urađen CT mozga koji ukazuje na opsežan otok mozga uz krvarenje nastalo traumatskim putem kao i nagnječine mozga slijepočnog režnja sa lijeve strane. Odmah je konzilijarno pregledana od strane urologa, abdominalnog hirurga, grudnog hirurga i ortopeda. Klinički je konstatovano više nagnječina sa oguljotinama kože lica i poglavine u predjelu lijevog laka razderano nagnječena rana, ozljede su upisane i latinskim dijagnozama koje označavaju moždanu komu, otok mozga, krvarenje u lobanjskoj duplji nastalo traumatskim putem, nagnječine mozga slijepočnoga djela sa lijeve strane. Uvidom u medicinski nalaz operacione liste od 24.06.2012. godine, kao i u operacionom kartonu se navodi da je učinjena incizura kože i mekih tkiva sa desne strane, nakon čega je urađen trepanski otvor po tvrdoj moždanici i otvaranje iste, zatim pod jakim pritiskom je urađena konekcija sistema na vanjsku drenažu; iz operacionog kartona od 25.06.2012. godine, izdatog u Klinici za neurohirurgiju u Sarajevu, navedeno je da je povišen pritisak u lobanjskoj duplji gdje se montira cjevčica prema vani.

Na temelju svega navedenog, vještak dr. Hamza Žujo je iznio zaključak o težini tjelesnih ozljeda te je naveo da je oštećena A.H. kritične prilike zadobila ozljede u vidu krvarenja u lobanjskoj duplji, nagnječine tkiva mozga, koje sveukupno predstavljaju tešku tjelesnu ozljedu opasnu po život, zatim prijelom lijeve lopatične kosti sa prijelomom 12. rebra koje ozljede predstavljaju tešku tjelesnu ozljedu, običnu tešku, zatim prijelom stidne kosti sa lijeve strane koja ozljeda predstavlja tešku tjelesnu ozljedu, običnu tešku, zatim prijelom trtične kosti koja ozljeda predstavlja tešku tjelesnu ozljedu, običnu tešku, zatim prijelom krova obje karlične čašice koja ozljeda predstavlja tešku tjelesnu ozljedu, običnu tešku i prijelom nastavka lijeve nadlaktične kosti koja ozljeda predstavlja tešku tjelesnu ozljedu, običnu tešku. Vještak je iznio mišljenje da su sve opisane ozljede mogle biti nanosene tupim, jako zamahnutim mehaničkim oruđem.

Nadalje, vještak dr. Hamza Žujo je objasnio da je sačinio i dopunu nalaza koja se odnosi na vještačenje medicinske dokumentacije Klinike za fizijatriju i rehabilitaciju u Sarajevu, gdje je oštećena liječena od 07.07.2012. godine do 30.08.2012. godine, kao i u periodu od 03.09.2012. godine do 14.09.2012. godine, zbog ozljeda koje je zadobila kritičnog dana, te se vještak izjasnio da ostaje kod svog nalaza od 10.07.2012. godine.

Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka dr. Hamze Žujo, kao i dopunu istog, cijeneći da je isti dat na najbolji mogući način, u skladu sa vještinom i pravilima struke, zasnovan je na relevantnoj medicinskoj dokumentaciji i u cijelosti je potvrđen ostalim izvedenim dokazima. Naime, iskaz vještaka dr. Hamze Žujo je zasnovan na obimnoj medicinskoj dokumentaciji na ime oštećene koja dokumentacija se odnosi na period odmah po dolasku oštećene na ukazivanje ljekarske pomoći (kada je dovezena u CUM Koševo u besvjesnom stanju) i saglasan je sa iskazima oštećene A.H. i njenog oca A1H1 koji su potvrdili da je oštećena usljed predmetne saobraćajne nezgode

zadobila opisane ozljede čije posljedice osjeća i u vrijeme svjedočenja. Sud je imao u vidu da je vještak dr. Hamza Žujo sudski vještak sa dugogodišnjim iskustvom u oblasti sudske medicine, a njegov nalaz i mišljenje u konkretnom slučaju nisu ničime dovedeni u pitanje. Dakle, iz opisanog nalaza i mišljenja proističe da je oštećena A.H. kritične prilike zadobila teške tjelesne ozljede opasne po život kao i obične teške tjelesne ozljede, kako su opisane u izreci presude. Obzirom da su sve opisane ozljede kod oštećene sa lijeve strane, kako to vještak dr. Hamza Žujo navodi, navedeno znači da je djelovanje tupine mehaničkog oruđa bilo sa lijeve strane, što je saglasno sa ostalim izvedenim dokazima u pogledu nastanka predmetne saobraćajne nezgode iz kojih proističe da je kontakt ostvaren prednjim čeonim dijelom vozila "Mercedes" sa lijevom stranom vozila "Citroen".

Pored navedenog, i H.S. je u predmetnoj saobraćajnoj nezgodi zadobio lake tjelesne ozljede, kako ih je vještak dr. Hamza Žujo kvalifikovao u svom nalazu. Naime, vještak dr. Žujo je obavio medicinsko vještačenje ozljeda koje je zadobio H.S., te je naveo da je u medicinskom nalazu izdatom u Klinici za urgentnu medicinu u Sarajevu od 24.06.2012. godine konstatovano da isti nije gubio svijest prilikom ozljeđivanja i klinički je konstatovana u predjelu desne strane čela nagnječina sa otokom kože, koja ozljeda je upisana i latinskom dijagnozom koja označava nagnječinu glave, čeonog dijela sa desne strane, te je iznio zaključak da ova ozljeda predstavlja laku tjelesnu ozljedu. U mehanizmu nastajanja kao podoban način za nastajanje nagnječine u predjelu kože čela vještak dr. Hamza Žujo je iznio mišljenje da je ista nanosena aktivnim zamahom svoje vlastite glave, i to udarom od tvrdu podlogu. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka dr. Hamze Žujo u odnosu na ozljede H.S., cijeneći da je isti dat na najbolji mogući način, u skladu sa vještinom i pravilima struke, zasnovan je na relevantnoj medicinskoj dokumentaciji i u cijelosti je potvrđen ostalim izvedenim dokazima, a nije osporavan od strane odbrane. Iskaz vještaka dr. Hamze Žujo je u cijelosti saglasan sa iskazom svjedoka H.S., te potvrđuje način nastanka ozljeda kod H.S..

Dakle, iz svih prethodno analiziranih dokaza proističe da je osnovni uzrok predmetne saobraćajne nezgode to što optuženi, upravljajući vozilom „Mercedes“ brzinom od 80-85 km/h (koja brzina je nedozvoljena obzirom da je na kritičnom mjestu dozvoljena brzina 50 km/h), dok su sa njim u vozilu bili njegovi prijatelji B.C., E.LJ. i H.S., dolaskom na raskrsnicu ulica Obala Kulina Bana – Kulovića i most Čobanija nije smanjio brzinu kretanja vozila, iako je zbog činjenice da se približava raskrsnici bio dužan da vozi sa povećanom oprežnošću, ali je ipak vozio prekoračenom brzinom od 80-85 km/h (suprotno odredbi člana 44. stav 1. ZOOBS-a), pa vozeći takvom brzinom, protivno odredbi člana 51. stav 1. ZOOBS-a nije zaustavio vozilo kada mu je na vidno postavljenom semaforu bilo upaljeno crveno svjetlo – zabranjen prolaz i nije propustio vozila kojima je u tom momentu bilo dozvoljeno kretanje sa njegove desne strane, jer im je prilikom prelaska preko mosta Čobanija u smjeru ulice Kulovića ili Bašćaršije na semaforu bilo upaljeno zeleno svjetlo – slobodan prolaz. Usljed ovakvog postupanja optuženog, isti je prednjim čeonim dijelom svog vozila udario u lijevu bočnu stranu putničkog motornog vozila marke „Citroen C3“, kojim je upravljala vozač i vlasnik A.H., koja se zbog pomenutih saobraćajnih uslova na raskrsnici i prava prvenstva kretala preko mosta Čobanija u pravcu ulice Kulovića. Usljed ovog udara je vozilo A.H. odbačeno na desno u zgradu Narodnog pozorišta, a usljed ove nezgode A.H. je zadobila tešku tjelesnu ozljedu opasnu po život u vidu krvarenja u lobanjskoj duplji, nagnječina tkiva mozga, kao i pet (5) teških tjelesnih

ozljeda u vidu prijeloma lijeve lopatične kosti sa prijelomom dvanaestog rebra, prijeloma stidne kosti sa lijeve strane, prijeloma trtične kosti, prijeloma krova obje karlične čašice i prijeloma nastavka lijeve nadlaktične kosti, dok je saputnik u vozilu „Mercedes benz 211, E 320 4matic“ H.S. zadobio laku tjelesnu ozljedu u vidu nagnječine u predjelu kože čela sa desne strane, a na vozilu marke „Citroen C3“ nastupila je totalna šteta u ukupnom novčanom iznosu od 11.283,75 KM. Na opisani način, u postupanju optuženog su ostvarena bitna obilježja bića krivičnog djela teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 1. u vezi sa članom 332. stav 1. KZ F BiH.

U skladu sa opisanim utvrđenim činjenicama, sud je izvršio manje ispravke činjeničnog opisa na način da je u izreci presude naveo da se optuženi kretao brzinom od 80-85 km/h, a ne 117 – 120 km/h (kako je to utvrdio vještak Avdo Delimustafić), te je za visinu pričinjene štete na vozilu „Citroen“ naveo da se radi o visini u iznosu od 11.283,75 KM, kako je to utvrđeno tokom glavnog pretresa. Sud je pored navedenog, na temelju izvedenih dokaza, izvršio manja prilagođavanja činjeničnog opisa na način opisan u izreci presude, cijeneći da ista odgovaraju izvedenim dokazima, a istovremeno ne idu na štetu optuženog, zbog čega ova izmjena činjeničnog opisa krivičnog djela predstavlja dozvoljenu intervenciju koja ne dira u identitet krivičnog djela.

Imajući u vidu sve opisane okolnosti, prirodu i način izvršenja krivičnog djela, sud nalazi da je optuženi bio svjestan da zbog njegovog činjenja može nastupiti zabranjena posljedica, ali je pristao na njezino nastupanje. Branilac optuženog je osporavao da je predmetno krivično djelo optuženi počinio postupajući iz eventualnog umišljaja, te je tvrdio da je optuženi postupao iz svjesnog nehata. Sud ne prihvata tvrdnje branioca, te cijeni da su radnje optuženog rezultat postupanja iz eventualnog umišljaja imajući u vidu da je optuženi prošao kroz znak upaljenog crvenog svjetla (kada je ovo svjetlo već nekoliko sekundi bilo upaljeno), na raskrsnici koja je jedna od najprometnijih raskrsnica u gradu Sarajevo. Optuženi je kroz ovu raskrsnicu, na znak upaljenog crvenog svjetla prošao krećući se brzinom većom prekom 30 km/h od dozvoljene (naime, kretao se brzinom od 80-85 km/h dok je dozvoljena brzina kretanja 50 km/h). Dodatno, obzirom da se približavao raskrsnici, bio je u obavezi da dodatno obrati pažnju na saobraćajne prilike te da dodatno prilagodi brzinu istima, a posebno kada se ima u vidu da je tek kratko vrijeme prije toga položio vozački ispit (dakle, radi se o neiskusnom vozaču koji je morao svoju vožnju prilagoditi navedenom). Sud je imao u vidu i navode vještaka Avde Delimustafića da optuženi ni u slučaju da jeste vidio vozilo „Citroen“ koje se kretalo preko mosta Čobanija, nije mogao zaustaviti svoje vozilo do semafora na kojem je bilo upaljeno crveno svjetlo, odnosno, isti bi svakako prošao kroz raskrsnicu, dok brzina vozila „Citroen“ u vrijednosti od 50-55 km/h nije imala nikakvog uticaja na tok ove saobraćajne nezgode. U pogledu tvrdnji vještaka Delimustafića da vozač vozila „Mercedes“ nije mogao uočiti vozilo „Citroen“ kada je poduzeo kočenje, sud cijeni da i u slučaju da je navedeno tačno, navedeno ne utiče na oblik krivice optuženog, obzirom da je on bio u potpunosti svjestan da krši pozitivne zakonske propise, odnosno da prolazi kroz raskrsnicu dok mu je zabranjen prolaz (pri čemu nije bio pod uticajem alkohola ili opojnih supstanci, što je potvrđeno obavljenim vještačenjima krvi optuženog, kako su svjedočile vještaci Nermina Korać i Enera Čavčić), ali je pristao na posljedice takvog svog postupanja, što proističe upravo iz naprijed opisanih okolnosti koje karakterišu njegovo postupanje u konkretnoj situaciji.

Sud je na osnovu navedenih dokaza odlučio kao u izreci presude. Kada su u pitanju ostali provedeni dokazi, sud ih je u skladu sa članom 16. ZKP F BiH cijenio, ali nalazi da nisu u odlučujućoj mjeri uticali na utvrđivanje činjeničnog stanja.

3. Odluka o krivično-pravnoj sankciji

Prilikom odmjeravanja kazne sud je imao u vidu osnovne kriterije, a to su granice kazne propisane za pojedino krivično djelo, svrha kažnjavanja, te okolnosti koje karakterišu počinjeno krivično djelo i učinioca (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), i to: stepen krivice, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačina ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, raniji život učinioca, njegove osobne prilike i njegovo držanje nakon učinjenog krivičnog djela, kao i druge okolnosti koje se odnose na učinioca (iz člana 49. KZ F BiH).

Rukovodeći se ciljevima opće i specijalne prevencije, sud je imao u vidu sve „okolnosti koje utječu da kazna bude manja ili veća“, prema članu 49. KZ F BiH.

Sud je od otežavajućih okolnosti cijenio oblik krivice kojim je izvršeno krivično djelo, tj. postupanje iz eventualnog umišljaja (kako je prethodno detaljno analizirano), težinu krivičnog djela i nastupile posljedice. Sud je imao u vidu i težinu i broj tjelesnih ozljeda koje je zadobila oštećena (teške tjelesne ozljede opasne po život kao i veći broj običnih teških tjelesnih ozljeda), činjenicu da je pet sedmica bila u komi, da ozljede koje je zadobila i danas utiču na njen život i da su to ozljede čije će posljedice osjećati čitav život (kako je vještak dr. Hamza Žujo naveo u svom iskazu). Sud je dalje imao u vidu da se optuženi, osim što je svojim postupanjem prouzrokovao predmetnu saobraćajnu nezgodu, kretao brzinom većom od 30 km/h od dozvoljene u užem centru grada, na saobraćajnici koja je jedna od prometnijih u gradu, pri čemu se kretao krajnjom desnom saobraćajnom trakom namijenjenom isključivo za kretanje vozila javnog prevoza. Sud je dalje imao u vidu da je osim ozljeda koje je kritične prilike zadobila oštećena, i saputnik u vozilu optuženog, H.S. zadobio lake tjelesne ozljede, kao i da je na vozilu „Citroen“ nastupila totalna šteta (u iznosu od 11.283,75 KM). Na kraju, sud je imao u vidu da je optuženi bio tek položio vozački ispit, pa je kao takav bio u obavezi da vozilom upravlja sa povećanom oprežnošću. Od olakšavajućih okolnosti sud je cijenio raniju neosuđivanost optuženog, činjenicu da se radi o osobi mlađe starosne dobi, redovnom studentu III semestra Ekonomskog fakulteta u Sarajevu. Sud je od olakšavajućih okolnosti imao u vidu i iskaze oštećene A.H. i njenog oca A1H1 da je porodica optuženog u više navrata pokušala stupiti u kontakt sa oštećenom i pružiti pomoć, kao i iskreno kajanje i izvinjenje optuženog dato na glavnom pretresu.

Uzimajući u obzir navedene okolnosti (otežavajuće i olakšavajuće), zatim kaznu propisanu članom 336. stav 1. KZ F BiH, kao i težinu konkretnog krivičnog djela, sud je optuženom izrekao kaznu zatvora u trajanju od jedne (1) godine i osam (7) mjeseci. Sud zaključuje da je ovakva kazna neophodna obzirom na težinu krivičnog djela kao i posljedice istog, kao i da je izvršenje kazne potrebno radi krivičnopravne zaštite, odnosno sud na ovaj način izražava društvenu osudu počinjenog krivičnog djela. Također sud smatra da će se na ovaj način uticati na konkretnog počinitelja, kao i sve eventualne počinitelje krivičnih djela da u budućnosti ne čine krivična djela, obzirom da sud vjeruje da se na ovaj način utiče na svijest građana o pogibeljnosti

krivičnih djela i pravednosti kažnjavanja počinitelja. Sud cijeni da je ovako utvrđena kazna dovoljna i neophodna za postizanje svrhe kažnjavanja u konkretnom slučaju.

Na osnovu člana 57. KZ F BiH optuženom T.A. se u izrečenu kaznu zatvora uračunava vrijeme provedeno u pritvoru, i to od 24.06.2012. godine do 13.07.2012. godine.

4. Odluka o mjeri sigurnosti

Na osnovu člana 73. u vezi sa članovima 71. tačka d) i 77. KZ F BiH optuženom se izriče mjera sigurnosti zabrana upravljanja vozilom „B” kategorije u trajanju od pet (5) mjeseci, računajući od dana pravomoćnosti presude, s tim da se vrijeme izvršenja kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanja ove mjere. Naime, sud cijeni da u konkretnom slučaju postoji opasnost da će optuženi, upravljajući motornim vozilom „B” kategorije (kao što je i vozilo kojim je počinjeno krivično djelo), ponovo učiniti krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa, obzirom na okolnosti pod kojima je predmetno krivično djelo počinjeno (iskazana bezobzirnost u vožnji). Sud je izrekao mjeru zabrane u trajanju od pet (5) mjeseci imajući u vidu da se ista izriče u trajanju od tri (3) mjeseca do pet (5) godina, cijeneći da je u konkretnom slučaju rok od pet (5) mjeseci dovoljan da se spriječi ponovo počinjenje krivičnog djela korištenjem vozila od strane optuženog.

5. Odluka o imovinskopravnom zahtjevu i troškovima postupka

Na osnovu člana 212. stav 2. ZKP F BiH oštećena A.H. se sa imovinskopravnim zahtjevom za naknadu štete upućuje na parnični postupak, obzirom da podaci postupka ne pružaju pouzdan osnov za presuđenje ovog zahtjeva u potpunosti ili djelimično.

Na osnovu člana 202. stav 4. ZKP F BiH u vezi sa članom 204. ZKP F BiH optuženi se djelimično oslobađa obaveze da naknadi troškove krivičnog postupka, izuzev troškova iz člana 199. stav 1. tačka h) ZKP F BiH, te isti padaju na teret budžetskih sredstava. Naime, tokom postupka sud je utvrdio da je optuženi nezaposlen, da je redovan student Ekonomskog fakulteta, te je zaključio da bi obavezivanjem istog na naknadu troškova postupka (izuzev nagrade i nužnih izdataka izabranog branioca) bilo dovedeno u pitanje njegovo izdržavanje. U odnosu na troškove iz člana 199. stav 1. tačka h) ZKP F BiH, sud je imao u vidu da se radi o izabranom braniocu, čiju nagradu i nužne izdatke je, u skladu sa članom 204. ZKP F BiH, „*dužna platiti zastupana osoba, bez obzira na to ko je po odluci suda dužan snositi troškove krivičnog postupka*“.

ZAPISNIČAR
Amina Merdan-Balen

SUDIJA
mr.sci. Lejla Konjić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Sarajevu, putem ovog suda, u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema presude. Žalba se podnosi u dovoljnom broj u primjeraka za sud i stranke. Oštećeni može pobijati presudu samo zbog odluke suda o troškovima krivičnog postupka i odluke o imovinskopravnom zahtjevu.